

Решение на Съда (трети състав) от 27 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-220/15) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на стоки — Директива 2007/23/ЕО — Пускане на пазара на пиротехнически изделия — Член 6 — Свободно движение на пиротехнически изделия, които са в съответствие с изискванията на директивата — Национално законодателство, което обуславя пускането на пазара на пиротехнически изделия от допълнителни изисквания — Задължение за предварително нотифициране пред национален орган, който има право да контролира и изменя инструкциите за употреба на пиротехническите изделия)

(2017/C 006/19)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Kukovec и C. Becker, подпомагани от B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Ответник: Федерална република Германия (представители: T. Henze, J. Möller и K. Petersen)

Диспозитив

- 1) Като е предвидила, надхвърляйки изискванията по Директива 2007/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 година относно пускането на пазара на пиротехнически изделия и въпреки предварителното оценяване на съответствието на пиротехническите изделия, от една страна, че преди тези изделия да бъдат пуснати на пазара, трябва да се проведе процедура по член 6, параграф 4 от Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (Първа наредба към Закона за взривните вещества), изменена със закон от 25 юли 2013 г., а от друга страна, че Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Федералната агенция по изследване и контрол на материалите, Германия) има правомощието съгласно тази наредба да проверява и евентуално да изменя инструкциите и/или за употреба, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 1 от тази директива.
- 2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 228, 13.7.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Lesoochránárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín

(Дело C-243/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания — Член 6, параграф 3 — Орхуска конвенция — Участие на обществеността в процеса на вземането на решения и достъп до правосъдие по въпросите на околната среда — Членове 6 и 9 — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита — Проект за изграждане на ограда — Защитена зона „Strážovské vrchy“ — Административно производство по издаване на разрешително — Организация за опазване на околната среда — Искане за получаването на статут на страна в производството — Отхвърляне — Съдебно обжалване)

(2017/C 006/20)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Ответник: Obvodný úrad Trenčín

в присъствието на: Biely potok a.s.

Диспозитив

Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 9, параграфи 2 и 4 от Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. и одобрена от илето на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 1 февруари 2005 г. — доколкото установява правото на ефективни правни средства за защита, при условия, гарантиращи широк достъп до правосъдие, на правата, които организация за опазване на околната среда, отговаряща на изискванията по член 2, параграф 5 от тази конвенция, черпи от правото на Съюза, в случая от член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, изменена с Директива 2006/105/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г., във връзка с член 6, параграф 1, буква б) от посочената конвенция — трябва да се тълкува в смисъл, че в положение като разглежданото в главното производство не допуска тълкуване на нормите на националното процесуално право, съгласно което жалба срещу решение, с което на такава организация се отказва признаването на статут на страна в административно производство по издаване на разрешително за проект, който трябва да се реализира в защитена територия по смисъла на Директива 92/43, изменена с Директива 2006/105, не трябва задължително да се разгледа в хода на посоченото производство, което може да приключи окончателно преди постановяването на окончателното съдебно решение относно статута на страна, и се отхвърля автоматично от момента на разрешаването на проекта, като по този начин посочената организация се принуждава да подаде друг вид жалба, за да получи посочения статут и да подложи на съдебен контрол изпълнението от страна на компетентните национални органи на произтичащите за тях задължения от член 6, параграф 3 от посочената директива.

(¹) ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie — Belgique) — Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad

(Дело C-269/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4 — Материално приложно поле — Удържки от предвидените в закон пенсии за осигурителен стаж и възраст, както и от всякакви други допълнителни престации — Член 13 — Определяне на приложителното законодателство — Местоживеење в друга държава членка)

(2017/С 006/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie